

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, Július 13-dikán, 1827.

Francia Ország.

A' Frantzia Ujságoknak sok bajt kezdett csinálni a' Censúra, 's e'-miatt már még kevesedni is kezdettek a' Fr. Ujságlevelek. A' Csillag kihirdette, hogy ő a' Gazette-de-Francével össze tsatolta magát, melly egy igen régi Ujság; a' XIII dik Lajos idejétől fogva áll-fen, 's most is ezen nevet tartotta-meg a' társaság; a' Csillag nevezet elenyészett. Jelenti a' Gazette, hogy néki olly mesterséges nyomtató sajtója van, melly minden napokon kitud 20,000 Olvasót elégiteni. — A' mit hát ezen túl a' Gazetteből írunk, olyan, mint ha a' Csillagból írónk.

A' Journál-des-debáts nagyon rideg formában jelent-meg vagy két nap egymásután. Előbb a' Tudományos-tárgyak' helye maradt volt egészen üresen; más nap' pedig a' Politikai tárgyaké szintűgy egészen üresen. A' France-Chretienne néhány napokig olly üres volt, hogy alig volt egy-negyed részire valami nyomtatva, de ez is csak holmi gyávaság volt. Sőt már mint látszik egészen meg is szűnt. Az Olvasójához egy jelentést intézett, melly á'tál azt adja tudokra, hogy az ő Ujságát a' Censorok' tanátsa nem akarja censurázni. Az okát nem írja miért.

A' Frantzia ország és Algiria között kiütött ellenségeskedés nagyon tüzesedni kezdett. Az újabb levelekből czekek szemelhetjük-ki az Algiriában eléfordult, környülállásokról. A' Lyoni Gazette így beszélt egy Jun. 23-dikán Toulonban költ leveléből a' dolog' kezdetéről: —,

„A' Torche nevű gálya, e' h. 6-dikán előre két nappal vezett-el a' Kapitány Collet vezérlése alatt lévő hadi hajók' osztálya előtt, és 11-dikben érkezett-meg Algiriához, 's annak Kapitánya Faure azonnal bé-ment a' Frantzia fő Consulhoz Deval úrhoz, bizonyos útasításokat adván néki által. A' Consul úr azonnal ki-ment a' Torchére, de úgy, mint ha csak a' Faure úr látogatására menne, de nem ment többé vissza Algiriába, így került-el, hogy a' Dey több gorombaságot el ne kövessen rajta. Ezen Fejedelem fel se tette azt, hogy Deval úr a' maga Országlozszékét a' történt dolog felől illy hamar tudósíthatta volna, 's erre néve egész bátorságban lévén, eszibe se jutott, hogy Deval urat meggátolja a' Torchére Faure úrhoz való kimenetelben. Mikor megmondták néki, hogy Deval nem fog ez úttal Algiriába többé vissza menni, sőt hogy már a' kikötőhelyből is kivezett a' tengerre, ekkor vette eszébe a' Dey, hogy mi dolog: de már késő volt, mert a' kikötőhelybéli sántzokról nem érték az ágyúgolyóbisok. Mondják, hogy úgy mérgeződött ő Fejedelemsége, hogy tajtékozott belé a' szája. Kevés napokkal azután a' hadi hajók' Osztályával maga Collet úr is megjelenvén, úgy állította hajójit a' kikötőhely' elejibe, hogy se ki se bé nemessen senki, 's akkor Deval úr is az Admirálisti hajóra ment; által, a' hol már most más hangon beszélt a' Fejedelemmel, mint Algiriában. Azt mondják ugyan, hogy két leányait és a' Vejit ott hagyta volna: ha-

nem ha így van is ez, kétség kívül valamely más ott lévő Európai Hatalmasság' követségi Agensének gondviselése alá bízta őket, Azon feltételekre, mellyeket Collet úr a' Deyhez küldött, nagyon büszkehangon felelt ezen Fejedelem. Mint mondják, nagyon sajnálja, hogy a' Consulurat kiszalasztotta a' kezeiből, 's mint kezeit magánál meg nem tarthatta, a' mit csak annak lehet köszönni, hogy a' Frantzia hajók Toulonban olly titkosan és sietve hozzá készültek a' kivezéshez, hogy a' felől a' Dey semmi hírt nem vehetett egész addig, míg a' kikötőhely szája előtt az öbölben állani nem látta őket.

A' tengeri dolgokra ügyelő Frantzia Minister tudósította a' Havrei kikötőhelyben lévő Frantzia tengeri Biztost, hogy Frantzia ország Algiria ellen hadat izént, melyre nézve Kadix és Mársilia között hadi-kíséret állittatik lábra, az az olly intézet tétetik, hogy az Átlás tengeréről a' Középtengerre vagy pedig innét oda evező kereskedő Frantzia hajók, hadi hajók' védelmezése alatt evezzenek, következőképpen megintetnek a' hajósok, a' kik Havréről a' Középtengerre eveznek, hogy a' Barbarus Fejedelem' prédálójitól való veszedelemnek elkerülése végett, elébb Kadixhoz evezzenek-bé, hol hadi hajókat foglani találni, mellyeknek kísérete alatt onnét bátorsággal tovább evezhetnek.

Azok a' kívánságok, mellyeket a' Frantzia vezér és a' Fő Consul az Algiriai Országlószék' elcibe terjesztettek, 's a' mellyek alatt a' megbékéllést ajánlották olly keménynek, hogy nem tsuda, hogy a' Dey még eddig nem válaszolt reájok. Illy pontokat kívánnak tőlle: — „

„Az egy Fejedelmet kivéven az Algiriai Országlószéknek minden tagjai 's minden elékelő emberei jelenjenek-meg a' Frantzia Kommandánsnak hajóján, 's a' Frantzia Fő Consultól kérjenek botsánatot. —

„E' megléven bizonyos jeladásra a'

Dey palotáján és minden bastyákon egyszerre függesztessenek-lí a' Frantzia zászlók, és 101 ágyulövések által köszöntessenek.“ —

Okai az ellenkezésnek 's a' Dey bosszankodásának ezek: — 1)ször valami Bacri Náthán nevű Kupetznek magaviselete, melly még a' Frantzia régiebb időkől veszi eredetét, 's a' melly szerint ezen Bacritól az Algiriai Országlószék kezébe 1820-ban Frantzia ország' részéről 7 millió Frankoknak kellett volna leolvastatni, az Algiriai Országlószégek pedig, mint erőssíti, ezen summát soha nem látta — 2)szor. A' második ok, melly a' Deynek a' nyughatatlanságra fogást szolgáltatott, az, hogy a' Frantziák Algiria és Tunis között Bonától nem messze egy La-Cale nevű kikötőhelyet bírnak Kötések ereje szerint, melly a' Kaláris halászatra igen alkalmas hely, és ezt a' Frantziák egy idő óta nagyon kezdték erőssíteni — 3)szor. Valami adózásokat is kíván a' Dey, mellyeket a' Frantzia ország által oltalmaztatott Státusok (mint a' Pápa' Státusai is) nem akarnak megfizetni — 4)dik okta a' Dey bosszankodásának az, hogy Deval úr a' Frantzia ország és Pápa Státusa' ügyének védelmezésében, magát igen büszkén és nagyravágyólag viselte. —

A' Fő Consul urat pedig azzal bántotta-meg a' Dey, hogy öszszeszollalkozván, a' Dey azt parantsolta a' Consulúrnak, hogy tüstént távozzék-el tőlle.

A' Touloni kikötőhelyben tüzesen készítik az ágyúzós tsajkákat a' kivezéshez, és olly vélekedés uralkodik, hogy Frantzia ország el nem igazítja ezen dolgot Algiriával hadi eszközöknek elővétele nélkül, olly módon, hogy kívánt elégtételt nyerhessen tőlle. Hogy a' Fejedelmi város az ágyuztatást el nem kerülheti abbol gondolják, hogy az a' kívánság, hogy az Algiriai elékelő emberek a' Frantzia Kommandáns hajóján mind megjelenvén, ott tőlle botsánatot kérjenek, olly kemény, hogy ennek tellyesi-

téért talán a' Day se meri parantsolni a' maga alatt valójának, és erre tsak a' lénytelenység veheti őket reá, ha tudniillik ebből a' varost az ágyúgolyóbisok össze törik.

Még azonban semmi valóságos össze-tapások nem történtek az ellenséges részek között.

Az Egyiptomi Vöc-Király több Afrikai igen ritka állatokat küldött a' Frantzia Királynak ajándékba, mellyek között talál-tatik egy szép Tevepárdutz is, a' melly Jun. 30-dikán délutánni 5 órakor fényes pompával tartotta a' maga Párisba való bemenelét. Főbb gondviselőji, egy Darfuri Szeretsen Atir, és egy Sennaari Maurus Hassan, kiknek gondviselése alatt a' Basa útnak indította ezen Afrikai állatok' familiáját, melynek Marsiliától Párisig való utazása nem egyéb volt győzedelmi triumphusnál. A' Tevepárdutz (Camelopard. Giraffa) viaszkos vászonnal volt beterítettve, mellyen Frantzia ország' czimerei szemléltettek. Az útnan mindenütt 3 politziai lovagok jöttek mellette, hogy a' tolongó néptől oltalmazzák. A' Párisi állatok Museuma volt az első, a' hol legelőbb egy illy állat kitöltve találtatt; azután más Muséumok is szereztek kitöltve (van Bétsben is), de életben tsak Párisban talál-tatik már most, Jun. 30-dik napjától fogja, egy, 's nem is volt több azólta, hogy a' Romaiok az Afrikaiakra rájok menvén, ott hódolásokat tettek. Ez egy félelmes elfutó által. Magyar neve lefordítva a' Camelopard; Tevepárdutz; a' teste, nyaka és feje, nagyon hasonló a' Tevééhez; bőre a' Párdutzéhoz. Magassága a' feje tetejétől fogva a' lába fejeig 16 lábnyom. Annak magassága, mellyet most Párisba hoztak, tsak 12 nyomnyi; mert ez még nagyon fiatal; tsak 2 esztendő; mostanig tsak tejjel tartották,

de már kezdenek füvet és gabona magot is adni neki; eddig nem merték elválosztani a' tejtől. Nagy és szépen tsillámló szemei vagynak. A' Párisi Fűves-kortben a' fejével a' gesztenye fák' leveleit éri; nagy és szép feketé szemei kedvesen vagynak hasadva, és szelíd vidám tekintettel bírák. Hosszú magas nyakába, ökességül virágkoszorut tettek Tahiroés Hassán, 's arra Arabiai jó illatú nyakba-kötőt (amuletet) függesztettek. Mind ezeket az állatokat Párisban a' narrantás keribe szállítattak-bé; 's a' Tevepárdutzot Julius 30-dikán vezették először ide amoda ezen kertben azon madzagnál fogva, mellyel Marsiliától Párisig hozták.

Orosz Birodalom.

A' Császár megerősítette a' Hadi Tá-nátsnak azon Ítéletét, melly szerént Kapitány Igelström és Hadnagy Vegelin a' Lithwániai Pionierok Batalionánál, a' kik titkos társasághoz tartozó emberek lévén ezen Batalionnak fellázasztatásán iparkodtak, 's azt arra akarták venni, hogy a' hódolási esküvést ne tegye-le, arra ítélték, hogy rangjoktól és nemességeiktől megfosztatván, 's a' kard a' fejek felett ketté törtvén, 10 esztendeig tartó erőszakos munkára Sibiriába küldtessenek, 's ezen büntetésnek kiállása után ugyan Sibiriában lakás végett letelepedjenek. Továbbá, hogy Alhadnagy Petrowski és Zászló-tartó Wojechewitsch, ugyan azon Batalionból, azért, hogy a' két elsőbbeknek bűnös czélzássaikban részesültek, a' Neswiki Karabélyos Regimentnél pedig Willanetz és Hofman nevű Hadnagyok, kik az Igelström, Vegelin, és a' Petrowsky czélzássaikat tudván; azt az Országlószéknek bé nem jelentették, Hofman pedig azért, hogy ezen kívül a' Főtisztek között; Hadi-barátok' nevezete alatt társaságot 's annak Biztosságot állított-fel, mellyben maga volt az elő-

ülő, 's a' társaságnak elterjesztésén dolgozott, rangjokat és nemességeket hasonlóképpen elvesztvén, hat hónapig várbéli fogságra 's azután a' Kaukasusi ármádához vitetnek, 's ott köz katonákká tétetnek.

Le gy el országban is szoros vizsgálódások tétetnek némelly revolúziós meszterkedésekért, mellyek szélesen ki voltak ágazva; hanem ezekre mi még most ki nem botsátkozhatunk.

Nagy Britania.

Egy Bízosság, melynek tagjai a' Lord Cancellarius, Érsek Canterbury, Gróf Shaftesbury, Lord Goderich, és Gróf Harrowby, voltak a' Király' nevében a' Parlamentum' üléseit, Julius' z kán a' jövő esztendeig félbe szakasztotta (prorogálta). A' Lord Cancellarius, minekutánna az Alsó Házból egy Kiküldöttség a' Felső Ház' rostélyai elejébe megérkezett, illy rövid beszédnek felolvasása által adta a' Házaknak tudokra a' Király' parantsolatját: — „

„Lordjaim, és Uraim! Mi parantsolatot vettünk a' Felsőgtől azon megelégedésnek kinyilatkoztatására, mellyet ő Felsőge azért ércz, hogy az Urakat mint hogy munkájokat elvégezték, feloldozhatja azon köteleztetés alól, hogy a' Parlamentumban tovább öszszegyűlkezve maradjanak. —

„A' Felsőge megparantsolta nekünk, adjuk tudokra az Uraknak, hogy ő Felsőge félbeszakadás nélkül veszi a' Külső Hatalmasságoktól az a' felől való bizonyosá-tételt, melly buzgósággal ohajtsák ő az ő Felsőgével való barátságos állapotnak fennmaradását, és hogy ő Felsőgének minden törekedései és a' maga Szövetségeivel való minden alkudozásai oda czélozzanak, hogy a' fennálló ellenségeskedések el-

végeztelhessenek, 's a' közönséges békességet fenn lehessen tartani. —

Alsó Ház béli Uraim! Ő Felsőge megparantsolta nekünk, hogy köszönjük-meg az ő Felsőge nevében azon segedelmeket, mellyeket ti ezen esztendőbéli szükségéinkre megrendeltetek, és hogy tegyünk bizonyossá a' felől, hogy ő Felsőge az Ország Finantiája' állapotjának gondos megvizsgáltatását megrendelte légyen, a'-végre, hogy a' Státus' költségei, a'-mennyiben azt a' Státus' szükségei, a' Nemzet' jova, becsülete, és egyenessége megengedik, alább szállítani lehessen. —

„Lordjaim és Uraim! Ő Királyi Felsőgét az a' bizakodás vezérli, hogy az Urak' tanátskozásai, a' Gabona-törvényeket illető tekintetben, noha a' mostani ülésekben folyt tanátskozások ezen fontos kérdésre nézve semmi vég-határozást el nem hozhattak, ugyan ezen fontos kérdés a' jövő esztendőbéli üléseknek mindjárt a' kezdetén ismét elő vétettvén, olly vég-határozású egyezés leszen a' következése, melly által a' Felsőg' minden rendű és rangú alattvalóinak okos kívánságaik kielégíthetnek 's valóságos hasznaik egy mérsékletre vétődnek.“

Junius' 30-dikán elfogadta a' Király' Londoni Gyülekezettől a' Ministériumban történt változásokra nézve a' szokott Köszönő Írást, és e'-képpen felelt réá: — „

„Gyönyörködve fogadom a' Lord Májortól, a' Senátoroktól, és a' polgároktól az ők' törvényes és alázatos köszöntéseket. Bár melly nagy nehézségekkel volt is nekem bajom, az ezen köszöntésben megemlítettetett környűllások között az én igazságos elsőégi jusaimmal való élésben: tsak ugyan erőt adott nekem az ezen nehézségeken való győzedelmeskedhetésre az

a' meggyőződés, hogy tsak a' közönséges jót hordozom szemeim előtt.

B e c s.

Folytatása a' közelébbi Ujság Leve-
lünkben félben szakasztott bővebb Tudósít-
ásunknak, a' néhai b. e. Fő Tiszt. Supe-
rintendens Wächter János Úr Életér-
ről, 's ritka fényes halotti pompával lett
eltemettetéséről: —

A' következett esztendőben, t. i. 1795-
ban itt Bétsben egy nagy Úri háznál tar-
tószkodott; mint Házi Nevelő; a' hol mind
tudományos ritka kimíveltetését, mind er-
költsi meg nem homályosított characterét
megesmervén az akkori Superintendens Fő
Tiszt. Fock János Úr (a' kit, Reinhard-
dal együtt követésre tett maga cleibe pél-
dául a' megholt mint Predikátor) maga mel-
lé mint Vicariust, az egyesült protest. Os-
kolában pedig mint Catechetát el-választ-
ván, 1794-dik eszt. ben 15-dik Jul. ban, az
egész Gyülekezetnek köz öröme, őtet a'
Predikatori hivatalra felszentelte, — nem
sok idő mulva a' háládatos Gyülekezet har-
madik Predikátorának nevezte-ki; 1797-dik
eszt. ben pedig második Predikátorának vá-
lasztotta; 's végre megüresedvén az első
Predikatori hivatal 1805-dik Eszt. ben, ar-
ra is ezen érdemes Férfiút egyező akarat-
tal felemelte. — Esztendőről esztendőre
mind inkább nevededett tisztelet között,
's napról napra mind jobban öregbedett
kedvességgel, ezen első rangú 's fényessé-
gű evang. Ekklesiában, eltöltvén fontos Hi-
vatalának 25 elsőbb esztendeit; tisztelő
Híveinek buzgó kívánságokra, háládatos
érezéssel, az alkalmatossághoz képest ér-
zékeny tanítással Szentelt Predikatori Hi-
vatalának kissebbik Jubileumát 11-dik Jul.
ban, 1819-dik eszt. ben, 's még azután fá-
radhatatlan buzgósággal folytatta Fő Papi
Hivatalát szintén 8 esztendőki midőn 4-dik

Febr. utolsó Tanítást tartván, egynehány
hetekig tartó súlyos nyavalyája után, a'
múlt Áprilisnek 26-dik napján éjfélt után
két órakor letévén itt e' földön Fő Pászto-
ri Páltzját, az ő legfőbb menyei Pászto-
rának intésére, menyei Jutalmának elvéte-
lére ama boldogabb Hazába által költözött.

A' Haza méltán tisztelt Attya, a' Fel-
séges Uralkodó előtt sem maradhattak a'
meg-bóldogúlnak érdemei esmeretlenek;
a' ki azokat az által kívánta meg-jutalmaz-
tatni, hogy mindjárt 1797-dik eszt. ben a'
Cs. K. Consistoriumhoz második — 1806-
dik eszt. ben pedig első Papi Tanácsosnak;
's egyszersmind az alsó Austriában, Sty-
riában, Illyriában, és Velentzében lévő
A. V. Követő Evangelika Ekklesiák Supe-
rintendensének; végre az 1819-dik eszt.
végivel a' Cs. K. protest. theologicum In-
stitutum Directorának méltóztatott kegyel-
mesen ki nevezni, — 's több ízben is ta-
pasztaltatta véle a' maga leg felsőbb meg-
elégedésének, 's nagy bizodalmanak nyil-
ván való jeleit 's bizonyoságit, sőt még a'
haldoklónak utolsó szempillantásait is kön-
nyebbítette az, hogy a' sok ezer szánakoz-
va résztvevőknek serege közzé kívánt szá-
laltatni az emberiségnek az a' Felső és hí-
Barátja is, a' kinek hosszas és bóldog éle-
téért 's uralkodásáért, mind Híveivel, mind
különösen a' kormánya alá bízott tanuló
Ifjúsággal együtt, oly gyakran 's oly szí-
ves buzgósággal szokott esedezni. — Utól-
só közönséges foglalatossága 's beszéde is
az Ő Felső Születése napján 12-dik Febr.
ban a' protest. theol. Institutumban kettős
háládatos örömmel, és kettős pompával e'
végre lévén intéztetve.

A' Földi boldogságnak leg-bővebb, 's
legedesebb forrása is, a' Házi, 's Házás-
sági tsendes és megeledett Élet, soha
sem vólt elzárva ő előtte, a' ki mindenkor
úgy nézte mint az Egek különös betses
ajándékát mind kedves Hitvesét, mind at-

tól származott szeretett magzatit, mind végig változhatatlan hívséggel szeretett Élete párjával, Bétsi születésű Dirker Georgina aszszonnyal Házassági Életre lépven 1798-dik eszt. ben Aug. 30-dikán, az Életnek örömeit, és bajait, véle híven megosztván, Házi 's Házassági boldog Eleteknek 25 rövid esztendeit el töltvén; az Úrtól nyert három szép reménységű Magzatjainak (Ernest, Mária és Carolina a nevek); két élő Testvéreinek (Susánnának, és Eleonorának) még akkor életben volt tisztelt Napájának, több más Atyafiaknak, 's egynehány válogatott házi Jó barátoknak tsendes társaságokban, leírhatatlan édes örömek között 1823-dik eszt. ben Aug. 30-dikán innepelték a Házassági Életnek ezüst Inepét, — a melyet illy hamar követett a végső szomorú elválás; a bánatos Özvegségnek, 's a kesergő Árvaságnak zokogó könyhullatása, és az igazán szerető és tisztelő szíveknek leg mélyebb gyászos sérelme.

Ezeknek méltó fájaldmokat valamenyre enyhithette az is, hogy olly sok ezeken fájlalták, és siratták ő vélek együtt ezen nagy és hasznos munkásságú Férfiúnak elvesztését. — A közönséges részvétől mindenféle felekezetű Keresztyének között, nyilván kimutatta magát addig is míg a látható Földi részek a nézők elől a Templom közepén el nem zárattattak, kivált pedig Apr. 28-dikán történt eltakarítások alkalmatosságával. — A Résztvevő, 's utolsó tisztességételre egybe gyűlt tisztelője seregével, már egy órával elébb a kiszabott időnél tömve volt az Evang. Templom; úgy hogy sokkal nagyobb része bé nem ferve már azoknak, kéntelenítetett vagy el távozni; vagy az útszákon megállapodni, vagy pedig a távol lévő temető kertbe előre kimenni. — A rendelt órán egy szomorú Aria, rész szerint az éneklő kar, rész szerint pedig az egész szomorú Gyü-

lekezet által el énekeltevé, az A. V. evang. Ekklesia nagy édemű második Predikátora Tiszt. Pauer Ernest Úr, az Oltár előtt mondott halotti rövid és igen érzékeny beszédében le rajzolta a meghódogult Férfiúnak munkás Életét, 's érdemeit; 's végső áldást mondván meg-hidegedett hamvaira; a belső városból 12 tanuló Theologusok vállalkon a testet kivívén, 's a kapu előtt az első rangú halotti szekérre, feltettétvén, temérdek sokaságtól kísértetve, 's a nézőknek egészen a temetőig nyúlt sűrű soraik között, tsendes nyugodalmának helyére vitetett, a tágas temető kertben is sok ezer tisztelők várták, hogy egy utolsó áldással bocsássák ott is tetemét kész sírjába, de minekelőtte még ezek a különös sírba letéttettek volna, még egy szívet újra megható utolsó rövid beszédet mondott azok felett a tisztelt Gyülekezetnek harmadik érdemes Predikátora Tiszt. Pétermann Fridrik Úr, a mely szomorú halotti beszédek később nyomtatásban is kijöttek. — Az utolsó tisztelet megadó sokaságot, képzelni lehet csak abból is, hogy a testet kísérő, 's részszerint a temetőbe előre kiment Hintók számát 300-zon felül lehet tenni. — Ezen ritka halotti fényes pompán, és sírja körül is több ezerezen megjelent; de távolról még sokkal számosabb tisztelői a meg-ditsőültnek azt óhajtják, hogy az ő Földi porai is nyugodjanak tsendesen, áldott emlékezete pedig maradjon fel még a késő maradéknál is méltó háladatos 's örökös tiszteletben! 's illy nagy veszteségünkön ne csak keserves szomorú panaszokra fakadjunk, hanem buzgó Hálát is adjunk az Élet Urának, hogy őtet nekünk, 's a mi időnkben ajándékozta volt, 's egyszersmind ne szűnjünk meg zörgetni az Egek ajtaján, azért, hogy a mindenható Felség több oldalról is a fogyatkozást kegyelmesen pótolja-ki, állítson elől a meghólnak helyére, 's fontos Hivatalait

ba olyan erős, 's köz hasznú munkás, 's fáradhatatlan szorgalmatossága Férfiút, a millyen volt a' megboldogult Fő Tiszt. Wächter János Úr!! —

A' pénzfolyamat Julius' 12-dikén ; közép árr:
 A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 91 1/4
 Az 1820-béli sorsosok, —
 Az 1821-béli hasonlók, 118
 Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 45 5/8 for. keltek, mind C. ben
 A' Bankó Aktziák keltek 1074 1/5 forinton.
 Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Posony Jul. 10-dikén. — Folyó hónap' 6-dikán tsak kerületi ülésben tanácskoztak a' Rendek néhány újabb toldalék nehézségei felett, 's egyszersmind az Ország Fundusait illető Felírási Jovallatot is fontolás alá vevén, ugyan azt 7-dikben reggel hasonló kerületi ülésben megigazgatták 's mindjárt akkor 10 órakor a' 248-dik Országos ülésben további tanácskozás alá vették. Ezen napon Nádor Ispány Ő Cs. Fő Herczagsége tulajdon személyének előlülése alatt tartatott az ülés, a' ki 6-dikban reggeli 7 órakor érkezett vala visza Bétsből, melly ülésből ezen elkészült Felírás az Első Táblához által küldetvén, attól is helybe hagyatott.

Azután ugyan ezen napon három Kiküldöttségeket nevezett a' Personális Úr, tudniillik: — 1) ször, egy törvény-cikkelynek készítésére, melynek az a' tárgya, hogy F. Sunyava nevű falú, melly eddig Szepes Vármegyéhez számítottatott ezután Liptóhoz tartozzék és azzal össze tsatoltassék. — 2) ször. A' második Kiküldöttségre a' bízott, hogy a' Tokaji szőlőművelés-és borkereskedés' dolgát réguláz-

za. — A' 3-diknak Heze alá a' Görög-nem-egyesült és Augsburgi Vallást tartók' egyes házossági Kötéseik adattattak. — Ezen Kiküldöttségek a' Rendek Táblájához tartozó tagok között nevezettek ki a' Personális Úr által, 's minekutánna ezekhez Nádor Ispány Ő Cs. Fő Herczagsége is ki-nevezte a' Felső Tábla bőlíeket — 's azután Elegyes ülés következett, melyben ismét három új Felsőges Resolútiók olvas-tattak-fel.

Az I-ső ezen Resolútiók között Julius' 4-dikén költ és a' Jun. 2-dikán felküldetett alázatos Felírást illeti a' Ludovicze a' Katonai Akadémiára nézve, melyben úgy méltóztatott váloszlani Ő Felsőge, hogy ezen Akadémia Pesten, mennyiben annak meglévő fundusai megengedik, felállíthat, 's felsegíttetésére az Insurrekcióhoz tartozó fundusok is használ-tathatnak. Hanem mint hogy a' Pesti Univer-sitás 's az egyéb tudományos intézetek' jövedelme alig elégséges ezeknek tulajdon magok szükségeikre: erre nézve megengedte Ő Felsege, hogy a' Cs. K. katonák között ezen Akadémiához rendeltetendő Tanítóknak és Felvigyázóknak fizetése a' Katonakintstárból adattassék; egyszersmind azon kívánságára is rá állott Ő Felsege az Ország' Rendjeinek, hogy ezen Katoná-Akadémiának nevendékei azon Stipendiumokat, mellyeket addig a' Polgári Tanuló-Intézeteknél birtak, a' mennyiben ezek a' magok fundálójik által ezen Intézetekhez nem köttettek, sőt azok a' nevendékek is, kik magokat ezen Akadémiánál meg-enekutánna fogják a' Stipendiumokra érde-mesíteni, elnyerhessék.

Végezetre azt is megengedi Ő Felsőge, hogy azoknak neveik, kik az utolsó Országgyűlés óta ezen Akadémiának fundusait új adományokkal szaporították, a' Törvények' könyvébe beirattassanak. —

A' 11-dik, ugyan ezen napon költ Fel-

séges Resolúció azon Törvény-Czikkelyeket illeti, mellyeket az Ország Rendjei a magok mult Jun. 2-dikán költ alázatos Felirásokban, mint az ő ezen Országgyülési munkálkodásaik resultátumát, helybehagyás véget a Felség elejébe terjesztettek vala, s a mellyek közzül Ő Felsége, az I. II. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XV. XVIII. XIX. számok alatt találtatokat, némelly kifejezés-béli változtatásokkal kegyelmesen helybehagyott, a többeket pedig szokott Concertatióra utasította. A mi továbbá a jövő Országgyülésnek idejét illeti, mellyet az Ország Rendjei a jövő 1829-dik esztendő Novemberének 1-ső napjára kívántak határozatni, erre nézve ugyan ezen F. Resolútiójában olly nyilatkoztatást méltogatott tenni Ő Felsége, hogy mihent az Országos Összeíratatás és az Országos Kiküldöttségek munkái elvégződnek, Ő Felsége az Országgyülést még ezen jóvallott időpont előtt összehívatni szándékszik.

A III-dik Resolúció által, Tóthországban helyheztetett Esseg városának a Felséghez intézett Kérelme közöltetik az eránt, hogy, mint Szabad Királyi város, Országos Törvény-Czikkelybe íratassék, a végre, hogy ezen tárgy, valamint a köz jóra való tekintetből, melly már a Felség által még az 1687-dik esztendő béli 17-dik Czikkely ereje szerént megesmértetett, s azon Királyi Felséges Végzésre nézve is, mellyet Ő Felsége 1812-tőben Május 20-dikán intézett az Országgyüléshez, még a folyó Gyülés alatt munkába vétetődjék.

A végén még ezen ülésnek a Királyi Magyar Testörző sereg tagjainak szaporítatását illető Felírás is elővételven, mind két nyelveken felolvastatott, aláíratott, megpétséltetett, és a Felséghez felküldött, s Nádor Ispány Ő Cs. Fő Herczeg-

sége még szon éjjeli 10 óraker útnak indult Béts felé.

Pestről, Ju. 7-dik napján: — „

A Természetnek titkos ereje, s a föld gyomrában munkálkodó hathatósága már a mult téltől fogva több ízben jelentette magát a földet megrázkodtató hatalmával; ugyanis a tél elején estvélyi 5 órában Fejérvár, Moór, Tsókakő táján földindulást tapasztaltak. A közelebb mult Jun. hónapnak 14-dikén éjszélután mintegy 3 óraker Moóro, Bodajkon, Tsókakőn két-három, sőt több ízben is megrendült a föld, és nagy rémülést okozott, de kárt nem. Továbbá ugyan Jun. 25-dik napján este 6 óra tájban ismét tapasztaltattak föld rázkodások, mellyeknek menetele éjszakeről délfelé tartott, olly módon, hogy mintegy 6 zökkenéssel össze voltak kaptsolva Külömben hiteles férjfiaknak szava szerént, ezen földindulást Fejérvárott, Tsóron, Iszaka-Sz. Györgyön Kútiban, Isztiméren, Balinkán, Bodajkon, Moóron, Sárkányban, Ondódon, Tsókakőn, és más szomszéd helyeken is hol két, hol három, hol több ízbeli rázkodással tapasztalták. De még rémítőbb ezen történetekben az, hogy e folyó Sz. Jakab havának 3-dikán is reggeli 7 óraker Bodajkon, és annak környékén az előbbikenél nagyobb föld-rengést tapasztaltak. Mindazáltal ezen méltó félelmet okozó történetek semmi kárt nem tettek, minthogy a föld rendülések nem löbbálódó mozgással, hanem zökkenő fel-lökéssel mentek végbe. Ohajtunk kell, hogy a természetnek ezen titkos ereje, mellyet az emberi tehetség meg nem gátolhat, az Isteni gondviselés által mérsékeltesék, és ezen tájnak ostarává ne váljék.